

călătorii prin lumea managerilor

de Emilia Cernăianu

Managerul îngust

Mi-a venit acest titlu în minte încercând să găsesc o imagine a unui om, manager într-o importantă instituție. Îndrăznesc să dau doar un detaliu: este președintele unei Camere de Comerț.

Era începutul lui decembrie și aveam de ținut un curs de cinci zile pentru șomeri. Eram de-acum în a cincea zi, la finalul unui maraton de informații și exerciții menite să-i ajute pe oamenii rămași fără un loc de muncă (în principal datorită perfidei crize din care nu mai reușim să scoatem capul) să capete încrederea și informațiile necesare deschiderii propriei afaceri.

Când am sosit de dimineață în sala de curs, secretara președintelui mi-a spus că domnul este foarte supărat pentru că ținem geamul deschis în timpul cursurilor, și vrea neapărat să vorbească cu mine. Nedumerită am urcat în biroul președintelui convinsă că-l voi lămuri asupra neînțelegerii. Și iată cu ce m-a întâmpinat: "Păi stați cu geamul

deschis și lăsați să iasă căldura afară, da' asta-i nesimțire, unde vă credeți, eu vă dau sală de curs pentru derbedeii ăia de șomeri iar dumneata ții geamul deschis?". M-am concentrat mai întâi pe geam, să-l lămuiesc "că avem nevoie de aer pentru că sala este extrem de mică, stăm înghesuți, plus echipamentele care fac și ele căldură, așa că am deschis cel mai mic geam ca să ne intre puțin aer. Din păcate nu putem închide caloriferul pentru că nu are robineți. Dar este clar că nu putem sta fără aer". Argumentele mele n-au avut succes, nu l-au convins pe președinte. Mi-a spus răspicat că dacă într-adevăr avem nevoie de aer să deschidem ușa nu geamul. Dar ușa dă spre un hol comun al instituției, plină de cetățeni, cum să facem asta? "E singura soluție" mi-a spus tăios. Și a repetat că "derbedeii ăia de șomeri ar trebui să fie mulțumiți cu ce li se dă și să nu ceară mai mult". Mi-am măsurat atentă cuvintele, tonul și gesturile și i-am spus că șomerii nu sunt derbedei, sunt doar niște victime ale unui sistem care a funcționat prost, cel puțin până acum, iar acest calificativ nu-i demn de un președinte al camerei de comerț. La fel de tăios mi-a amestecat ceva despre cei 20 de ani

de când face-și-drege pentru șomeri, și pentru că mi-am dat seama că mintea dumnealui este prea îngustă ca să mai primească ceva de la mine, m-am scuzat că trebuie să plec în sala de curs și am ieșit fără să-l mai salut.

Toată ziua m-a bântuit sintagma "derbedeii de șomeri". Și toată ziua m-am întrebat cum se cocoață astfel de oameni în poziții cheie din societatea noastră.

O să mi se spună că sistemul de relații, corupția, politizarea instituțiilor și altele asemenea, sunt cauzele acestor anomalii. Cu alte cuvinte dăm vina pe ceva impersonal, nu pe individul ca atare.

Oare sistemul l-a făcut pe individ sau individul a făcut (și întreține) sistemul? Iar noi, ceilalți, ce facem?

Nu am răspunsuri la aceste întrebări. Am însă explicații la ceea ce înseamnă un **manager îngust**.

- Managerul este omul zilei, individul căruia i s-au încredințat viețile profesionale ale unor oameni (uneori sute) pentru care munca pe care o fac are sens în măsura în care își pot întreține familiile. El este cel care trebuie să-i **ghideze**, să-i **sprijine**, să-i **motiveze**, să-i **dezvolte**. Dacă rolul lui este doar de a ocupa un scaun, atunci este un **manager îngust**.
- Un manager eficace nu se limitează la actele sale "eroice" prin care dă salarii și asigură existența unor locuri de muncă, ci se oferă pe sine ca **exemplu** și **punct de sprijin** scoțându-i în evidență pe cei care sunt în plină creștere. Dacă se vede doar pe

sine, atunci este un **manager îngust**.

- Managerul trăiește prin oamenii pe care îi conduce așa cum actorul trăiește prin spectatorii care vin să-l admire. Când desconsideră oamenii cu care lucrează, ce fel de manager este? Un **manager îngust**, nu-i așa?
- **Responsabilitatea și respectul** merg mână în mână iar acestea nu sunt vorbe goale, bune de spus într-un ton de etică. Un bun manager este cel care din respect și responsabilitate **comunică deschis cu oamenii**, le oferă feedback și le dă șansa de a fi buni profesioniști. Altminteri rămâne doar un **manager îngust**.
- Organizația poate avea toate avantajele din lume – resurse financiare ample, o poziție de invidiat pe piață, tehnologie de ultimă oră, oameni foarte bine pregătiți – dar dacă managerul nu este bun, toate aceste avantaje se spulberă ca și cum nici n-ar fi existat. Managerul care crede că este vina altora și nu a lui când lucrurile nu merg bine, este un **manager îngust**.

Aș mai putea continua cu exemplele, dar mai bine mă opresc aici. Deocamdată. Am să mai scriu despre manageri, și despre cei buni și despre cei mai puțin buni. Toate aceste povești vreau să fie exemple vii ale artei și măiestriei de a conduce oamenii prin ceea ce, de peste douăzeci de ani încoace, numim **management**.